

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Heli, Judex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

tute liberat.
c. 16. 27. 26.

specie quietis & respirationis captandæ, re ipsa, ut earum crassitiam, atque distantiam exploraret; quod dum facit, & à Spectatoribus errans in tenebris ridetur, consiliò interim suò, viribusque dissimulatis (nam capilli ejus jam renasci cœperant) oratione quàm maximè supplicii *Domine DEus*, inquit, *memento mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinam DEus meus, ut ulciscar me de hostibus meis.* Facta hac oratione gemitu cordis potius, quàm vocis sonò repentè concussit fortiter columnas, ceciditque domus super omnes Principes, & cæteram multitudinem, quæ ibi erat circumfusa. Qui verò Spectatores in solario superioribus locis confederant ad tria ferè millia, præcipitiò contrucidati, confectique perièrant, *multoque plures interfecit moriens, quàm vivus occiderat.* Atque ita rem bene disponente divina providentia, tot tantorumque virorum eadè accisæ atque afflictæ res Philistinorum, vix post annos plurimos resuscitandæ, corruerunt; Israëlitarum verò servitus mirabili hoc casu terminata est, quâ Philistæi ipsos quadraginta annos oppresserant.

Heli, Judex.

Samuel filius
precum. I.
Reg. 1.

Samsonè occiso Heli, qui viginti annis hætenus summum Pontificatum gesserat, deinceps simul etiam Republicam judicaria potestate administravit. Hoc Pontifice, & Samsonè adhuc Judice, Elcana Ephratæus cum utraque uxore sua Phenenna & Anna, ac reliqua familia pro annuo more ad sanctuarium in Silo ascenderat, obtuleratque hostias pacificas Domino, quarum pars quædam in altari juxta legem succendebatur DEO, pars Sacerdotibus cedebat: reliquum coram Domino epulabatur cum suis. Anna cœteris adhuc præsentibus sola tabernaculum repetiit, ultimùm coram Domino ploratura, sedente summo Sacerdote super sellam ante postes Templi Domini. Procidens in genua inter multas lacrymas oravit Dominum, ut daret sibi filium, promittens, se nasciturum Domino, ejusque famulatu perpetuò mancipaturam. Hic Heli putans eam esse remulentam, fortè ob ardentem faciem, capitisque ac manuum gestulationes cum indignatione, *usquequò, inquit, ebria eris? digere paulisper vinum, quò mades, & recede à conspectu Domini.*

mini. Anna contrà cum omni humanitate: *Nequaquam Domine mi; nam mulier infelix nimis ego sum; vinum & omne, quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meam in conspectu Domini.* Quo audito Sacerdos Annam facta precatione dimisit, dicens: *Vade in pace, & Deus Israël det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum.*

Alterò post annò natus est Samuel; ut igitur voto se exsolveret Anna, ubi primùm ab lactavit puerum, detulit in Silo, ut maneret ibi jugiter sumptibus Parentum à Sacerdotibus educandus, donec aliquid ministerii in domo Domini exhibere posset. Cùm jam multis annis *sermo Domini in Israël pretiosus* sive rarus fuisset, demum hunc puerum, ubi ad annum circiter duodecimum pervenit, elegit, per quem loqueretur, ac ipsi summo Sacerdoti futuram familiæ suæ cladem prædiceret. Contigit quadam nocte, cùm Heli jaceret in lectulo, ut Samuel, qui juxta eum intra Sanctuarii septa dormiebat, nominatim à Domino vocaretur, Angelo vocem suam ita attemperante, ut vox Pontificis videri posset: qua ille expergefactus, ratusque senem suâ operâ indigere, ocyus ad eum accurrit, dicens: *Ecce ego, quia vocasti me;* idque secundo, & tertio factum est. Demum Heli, non inscius viarum Domini, intellexit, quòd puer nondum poterat suspicari, Samuelem vocari à Domino; Itaque, *vade,* inquit, *& si deinceps vocatus fueris, dices: loquere Domine, quia audit servus tuus.* Abit puer & dormit: & ecce! quartò Dominus venit ad eum, nec vocat solùm, ut priùs, sed *stetit* apprensus ei specie quadam aspectabili, & illustri, ut in tenebris quoque cerni posset. Et Samuel memor præcepti: *Loquere Domine,* inquit, *quia audit servus tuus.* Igitur Dominus puero indicavit, quæ facturus esset Heli & Domui ejus propter iniquitatem, eò quòd sciens indignè agere filios suos, non tamen eos corripuerit: quæ omnia postero manè poscenti Heli Samuel candidè aperuit.

Porro tantorum malorum causam dedit improbitas & nequitia filiorum Heli Ophni & Phinees Sacerdotum; nam in primis non capiebant de sacrificio pacifico, quod lege præscriptum erat, sed quod fuscinulâ casu extraxerant; tempus etiam legitimum prævertebant, nempe ante oblatum Domino adipem, carnem extrahebant nondum elixam, uti tamen Lex ferebat, ut

N 3

sic

Nascitur, & duodennis domui Heli mala denuntiat. c. 3.

Improbitas filiorum Heli. c. 2. à v. 12.

fic eam suo arbitratu assarent: & hoc non benevolè, sed per vim minasque faciebant, quæ omnia populum à sacrificando retrahabant. Deniquè mulieres, quæ religionis ergo observabant ad ostium tabernaculi, quæque quasi Moniales relicta vanitate sæculari DEO famulari cupiebant, cum magno populi scandalo polluebant; quæ cum publica essent, & crebris omnium sermonibus usurparentur, filios quidem reprehendit vir alioquin bonus, & timens DEum, mollius tamen, quàm tam gravia scelera postularent; hinc etiam non *audièrunt vocem Patris sui* populùmque id ò magis semper, ac magis à se averterunt, dum interea Samuelis gloria magnis apud totum Israëlè incrementis augebatur.

In prælio arca capitur, seduntur duo filii, & Heli cervicem frangit. c. 4.

Philistæi à Samsonis suorùmque simul Principum interitu continerant se necessitate magis, quàm voluntate; instauratis verò paulatim apud se rebus, copias contra Israëlitas educunt ad oppidum Aphec, haud procul ab urbe Silo situm. Isti verò castra metati sunt juxta locum, qui postea dictus est *Lapis adjutorii*. Vix bene cœperat prælium, Israëlita terga verterunt, cæsæque sunt quasi quatuor eorum millia. Ubi se fugâ in castra collegerunt, infelicis pugnae à se mutuo causam sciscitantes ajunt: *Quare percussit nos Dominus?* communi deinde consilio arca foederis in castra allata est. Verùm hæc quidem erat in medio eorum; at non adfuit pugnantibus Dominus: secundo enim, tantæque clade victi sunt, ut occisis Ophni & Phinees Sacerdotibus etiam arca venerit in hostium potestatem. Necdum malorum finis. Ipse etiam Heli Pontifex, dum juxta ostium tabernaculi in Silo sedens lata victoriæ signa expectat, inexpectatò tristitque nuntiò percussus de sella cecidit retrorsum, fractisque cervicibus mortuus est.

Samuel, Judex.

Ab An. 2883. Samuel causam Reipublicæ suscipit. c. 7. a v. 3. Philistæi puniuntur ob

REbus ita turbatis Samuel communibus omnium suffragiis Judex electus est; qui mox magnâ in DEum fiduciâ Reipublicæ curam suscepit, & populum in spem bonam erexit.

Interea Philistæi arcam in urbem suam Azotum portantes deponunt in Templo prope Dagon Idolum suum. At ecce! cum sacrificuli postridie templum ingrediuntur, vident Dagon cor-